

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 17 februari 2012 in zaak nr. 11/21706 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 1 juli 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 februari 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. De minister betoogt in de enige grief dat de rechtbank het besluit van 1 juli 2011 ten onrechte wegens strijd met artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb heeft vernietigd. Daartoe voert hij aan dat de enkele omstandigheid dat er een getuige beschikbaar is niet de conclusie rechtvaardigt dat deze door de minister moet worden gehoord. Voorts voert hij daartoe aan dat de door de vreemdeling overgelegde arrestatiebevelen en de verklaring van niet afdoen aan zijn standpunt dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist nu de verklaringen van de vreemdeling over zijn gevangenschap eind november 2010, over het toezicht dat de Soedanese autoriteiten op hem hielden en over zijn gevangenschap van 21 maart 2011 tot 15 mei 2011 niet geloofwaardig zijn.
 - 2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 november 2002 in zaak nr. 200205367/1; JV 2003,39), behelst artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) een bijzondere regeling voor het nemen van een besluit op een asielaanvraag, die een nuancering inhoudt van de in artikel 3:2 van de Awb neergelegde hoofdregel dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent relevante feiten en de af te wegen belangen vergaart. Ingevolge deze bijzondere regeling wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om zijn asielrelaas aannemelijk te maken.
 - 2.2. De rechtbank heeft uitdrukkelijk en zonder voorbehoud overwogen dat de minister de vreemdeling in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen.

Deze overweging is in hoger beroep niet bestreden, zodat dit oordeel in rechte vaststaat.

2.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 15 juni 2009 in zaak nr. 200902325/1/V2; www.raadvanstate.nl), mogen, indien zich een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet, ingevolge het eerste lid van dat artikel - gelezen in het licht van de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (memorie van toelichting, Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, blz. 40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels - in het asielrelaas om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.4. De minister heeft zich in het besluit van 1 juli 2011 op het standpunt gesteld dat van het asielrelaas van de vreemdeling geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Bij de beoordeling van dat standpunt heeft de rechtbank niet onderkend dat dit standpunt reeds voldoende is gemotiveerd, indien in het asielrelaas hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De minister heeft in zijn besluitvorming op dergelijke gebreken in het asielrelaas gewezen. De rechtbank heeft die gebreken echter niet in haar oordeel betrokken. De rechtbank heeft daarom ten onrechte overwogen dat de minister zich zonder de vreemdeling in de gelegenheid te stellen diens asielrelaas te onderbouwen met bewijs in de vorm van een getuigenverklaring van mevrouw niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is. De overweging van de rechtbank dat sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het onderzoek van Bureau Documenten van 3 oktober 2011, wat daarvan zij, leidt evenmin tot de conclusie dat het besluit van 1 juli 2011 niet berust op een deugdelijke motivering.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 1 juli 2011 beoordelen in het licht van de daartegen in beroep voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. De vreemdeling heeft betoogd dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Daartoe voert hij aan dat hij vanwege zijn psychische gesteldheid data niet goed kan onthouden. Voorts voert hij daartoe aan dat hij weliswaar niet het precieze tijdstip kan noemen waarop hij voor mevrouw is gaan werken, maar dat hij correct en in overeenstemming met de verklaring van mevrouw aangeeft in welke periode het is geweest. Dat hij van de lijst met namen van personen die zijn opgepakt en waarnaar hij moest informeren slechts twee namen kan noemen is zijns inziens niet van belang, nu over deze namen een belangrijke

verklaring van een getuige beschikbaar is en voorts publicaties over die namen zijn overgelegd. Voorts heeft hij daartoe arrestatiebevelen overgelegd.

4.1. De minister heeft de vreemdeling, voor indiening van zijn asielaanvraag, op 3 oktober 2011 medisch laten onderzoeken door MediFirst. De resultaten van dit onderzoek, waarbij de vreemdeling is gezien door een verpleegkundige, zijn weergegeven in het MediFirst-advies, dat is ondertekend door een arts. Daarin is ten aanzien van het horen vermeld dat ermee rekening moet worden gehouden dat de vreemdeling emotioneel kan reageren.

Uit dit advies valt niet af te leiden dat de vreemdeling - anders dan hij betoogt - vanwege zijn psychische gesteldheid tijdens het nader gehoor niet in staat was de hem ter beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas gestelde vragen naar behoren te beantwoorden. Evenmin biedt het verslag van dat gehoor aanknopingspunten om zulks aan te nemen. De vreemdeling heeft desgevraagd te kennen gegeven dat hij lichamelijk en geestelijk in staat was te worden gehoord. Voorts is de vreemdeling tijdens de gehoren bijgestaan door een medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland die geen vragen of opmerkingen had bij de gang van zaken. De minister heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken dat de vreemdeling, mede gezien zijn universitaire opleiding, niet zo volledig mogelijk heeft kunnen verklaren. Derhalve heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien dat de vreemdeling geen data kan noemen van gebeurtenissen zoals wanneer hij leerde kennen of wanneer hij was gearresteerd.

4.2. De minister heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien dat de vreemdeling slechts twee namen kon noemen van de personen die zijn opgepakt en waarnaar hij heeft geïnformeerd en dat hij ook niet meer weet hoeveel namen het waren, behalve dat het er zeven tot tien waren. Dat namen van de opgepakte personen via mevrouw en door de vreemdeling overgelegde stukken te achterhalen zijn, doet hier niet aan af, nu hiermee niet aannemelijk is gemaakt dat de vreemdeling heeft geïnformeerd naar deze personen.

De minister heeft zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling een vage verklaring heeft afgelegd over zijn detentie op 15 november 2010, hetgeen door de vreemdeling niet is bestreden.

4.3. Reeds gelet op deze, door de minister vermelde, ongerijmdheden en vaagheden, heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas van de vreemdeling geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat dit asielrelaas daarom ongeloofwaardig is. Aan de beoordeling van hetgeen de vreemdeling voor het overige heeft aangevoerd wordt derhalve niet toegekomen.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 17 februari 2012 in zaak nr. 11/21706;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.W.J. Sloots, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

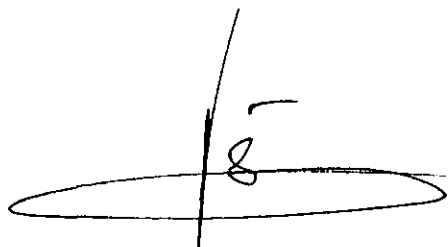
w.g. Sloots
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2012

499.

Verzonden: 17 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small loop at the end.

mr. H.H.C. Visser